

A bírósági ülésen előterjesztés, a Kar
ülése is olvasható javaslatok bizalmának
őhöz kerülésére tölte

ELTE TUDOMÁNYEGYETEM
Tanügyi és Pénzügyi Bizottság
Tekintetes Bizottság!
Budapest, V. Mária Terézia tér 1-3.

Ünne

Archirolum: 9/11-III

A jog-és államtudományi kar azon megtisztelő megőzítését, hogy az elhalálozás folytán megüresedett közigazgatási és pénzügyi jogi tanszék előbb irt körét ellássam, nagy elfoglaltságomra való tekintettel, nehezen vállaltam, mert tudatában voltam egyrészt a tárgykör képviselővel járó felelősségnek, de különösen a nagy óvatosságot és körültekintést igénylő tanszék -betöltésnek. Közel egy esztendőn át kényszerültem majdnem kizárólag közigazgatástudománnyal foglalkozni; széles mederben, teljes odaadással kellett ezt tennem, mert mindjárt az év elején felmerült Ereky Emlékkönyv gondolatával kapcsolatban azt a további megbízatást is kaptam, hogy ezen tervezett kiadmányban bevezetőt irjak és az egyetem évváró közgyűlésén emlékebeszédet tartsak.

Most már hálával gondolok ezen súlyos kötelezettséggel történt terhelésben lévő bizalomra: előadásaimat, gondolom lelkiismeretesen, megtartottam, az emlékebeszédet elkészítettem, s hálámhoz most öröm járul, ha a Kar jelentésem bölcs mérlegelésével a tanszék betöltése iránt megfelelően intézkedik.

Régi egyetemi gyakorlat, hogy tanszék betöltés alkalmával első sorban rendes professzorok esetleges óhajait, vagy igényét mérlegeljük, vagy talán még előbb: ugyanazon kar tagjai közül a tárgykör változtatás iránti szándékot megbeszéljük. Tisztelettel jelentem, hogy a Budapesten szervezett tanszékek képviselőit figyelmen kívül hagyom, a Kolozsváron és Debrecenben működő professzorokra pedig nem gondolhatok, mert mindenik oly rövid idő óta tölti be ott a helyét, hogy erkölcsileg szinte lehetetlennek tartom, hogy onnan már most megváljék.

Igy a Kar kebelében jelentkező esetleges tárgykörváltoztatás gondolatát kérem mérlegelni. Ismeretes ugyanis a Kar Igen Tisztelt Tagjai előtt, hogy Weis István kartársunk, aki tudományosan és a bel-

ügyminiszterium törvényelőkészítő osztályán gyakorlatilag egy éle-
ten keresztül foglalkozott elismerésre méltóan a közigazgatási
joggal, cserélné fel, a kar bizalma esetén, jelenlegi tanszékét a
közigazgatási és pénzügyi jogi tanszékkel. Az is régi egyetemi gya-
korlat, hogy a Kar tagjai felett tárgykörváltoztatás esetén a jelölt-
tel szemben részletes kritikát és mérlegelést nem eszközölünk: biza-
lom kérdése, hogy őt a kivánt tudománykör ellátására alkalmasnak
tartjuk-e vagy nem? A kormány részére szükséges részletes tájékoz-
tatót a bizalom megnyilvánulása esetén, a meghívás útján való betöl-
tés előterjesztése kapcsán adunk.

Talán nem is volna szabad jelentésemet tovább folytat-
ni, hogy egy kartársunkkal minden összehasonlító mérlegelést el-
kerüljünk. Ha mégis folytatom, teszem ezt azért, mert a gazdasági
életrendszer, s vele kapcsolatban a jog, s első sorban a közigaz-
gatási jog, illetve talán még előbb a közigazgatástudomány válság-
ban van. A perjogász a törvénykezési életben az igazságkeresésnél
a jogfogalom válságát látja első sorban, ha a jogalkalmazásban ki-
akar zárni kötött dogmákat. A közigazgatási jogot szintén érinti
ez a probléma; itt azonban már a tárgykör területe, s a cselekvő
államélet jogszerűségének a garanciája mellett. A válságot a foly-
tonosság vonalának a veszélyeztetése váltja ki, amely veszély már
az alkotmány élethullámaival érintkezik, s a kutatót határkérdések-
re sodorja.

Nem méltóztatnak rossz néven venni, s első sorban emli-
tett kartársunk nem veszi rossz néven, ha igényének ismeretében, mé-
gis a Kar felfogását nem ismerve, az ő személyén tulmenőleg is vizs-
gáltam, vajjon lehetne-e, szükség esetén, másra gondolva a tanszék
betöltésével foglalkozni. Mert, ha most a Kar úgy döntene, hogy Weis
István kartársunk meghívásával tenne a közigazgatási és pénzügyi
jogi tanszék betöltése iránt előterjesztést, mégis módomban van Tóth
József egri jogakadémiai tanár és Valló József pénzügyminiszteri titkár

egyetemi magántanárok nevét megemlíteni.

Tóth József egyetemünk magántanára; méltóztatnak őt személyében és tudományos felkészültségében előnyösen ismerni. Valló Józsefről pedig csak a legnagyobb elismeréssel szólhatok, aki teljes mértékben az általam előbb irt gondolat alapján kutatva tárja fel a maga tudományos eredményeit; fiatal kutató, akitől nemcsak tudományköre, de meggyőződésem szerint, azon keresztül a jövő magyar élet is még igen sokat várhat.

Mindezek alapján tisztelettel indítványozom, 1./méltóztassanak Weis István dr. volt államtitkár, egyetemi ny.r.tanárnak a társadalomtudományi tanszékről a közigazgatási és pénzügyi tanszékre leendő meghívásáról dönteni; méltóztatnak-e Weis István meghívását a Karnál javasolni: igen, vagy nem?

Ha nem

2./méltóztassanak pályázat kiírását javaslatba hozni.